

Ukebrev uke 21. Referat fra møte 23.5.2017.

(Denne teksten sto i Sande Avis)

Aud Gunnestad har fått Sande Rotarys hederspris for 2017.

Hedersprisen blir utdelt hvert år til en person eller organisasjon som gjør en uegennyttig innsats til beste for Sandes befolkning. Det blir også understreket i statuttene for prisen at denne innsatsen skal gjenspeile Rotarys ideal om å hjelpe andre – «service above self».

I sin presentasjon av Aud Gunnestad under overrekkelsen la Erik Gauslaa i Sande Rotary vekt på hvordan dette idealet blir praktisert i hennes arbeid. Det er tanken om frivillighet som driver Gunnestad, sa han, og Rotary har lagt særlig vekt på to sider ved hennes aktivitet. Den første er arbeidet for å lette situasjonen for flyktingene som kommer til bygda. Her viser Aud at Sandes befolkning ikke bare er oss som er norske i utgangspunktet, men at også de nyankomne blir omfattet av begrepet.

Det Aud Gunnestad gjør på dette området, er å sørge for at syrere, eritreere, iranere og afghanere som ankommer ikke bare får en nøkkel til en leilighet og en bunke kontanter, men faktisk en fullt utstyrt leilighet. Hun så raskt at utfordringen de møtte, var at de ikke kunne språket, de kjente ikke norsk valuta og Sandes forretninger, de hadde ingen muligheter for transport. Dette bestemte hun seg for å gjøre noe med, og satte i gang med å søke etter nødvendige ting som kunne fylle opp leilighetene. Og folk ga mer enn gjerne, og snøballen begynte å rulle.

Den andre siden av Auds virksomhet som kvalifiserte henne til prisen, er initiativet «Alle skal med», som hun driver i samarbeidet med blant andre Sande Sportsklubb. Utgangspunktet for dette arbeidet er også flyktningsaken. Barna i disse familiene trengte å bli med på aktiviteter for å bli kjent med andre barn utenom skoletida, og nå er de med på judo, fotball og andre idretter uten at familieøkonomien blir belastet.

Etter overrekkelsen av selve prisen, litografien «Rein» av Fossekleiva-kunstneren Kikki Hovland, fortalte Aud Gunnestad om hvordan hun bestemte seg for å gå inn i frivilligheten med liv og sjel da hun gikk av med AFP. Det startet i det små med leksehjelp og en fotballgruppe for enslige menn, men gjennombruddet kom da en liten gutt sto og så på fotballen og sa til Aud: «Jeg vil også!» Aud løftet blikket og så situasjonen flyktingene sto i, og nå har hun ni garasjer fulle av møbler og utstyr, 39 leiligheter er blitt utstyrt, hun har startet bruktbuikk som også gir praksisplasser. Og – ikke minst – hun har noe å gå til hver dag som gir henne en meningsfylt og givende pensjonisttilværelse.

Kan det være tvil om at årets hederspris har funnet en verdig vinner?